

SPRAVODAJCA

OBLASTNÉHO KLUBU VOJENSKÝCH VÝSADKÁROV
BANSKÁ BYSTRICA

Úvodom

Konečne je tu jarné obdobie, s ktorým prichádzajú teplejšie dni. Veľkonočné sviatky sú za nami a tretie číslo Spravodajcu opäť začneme príspevkom od kolegu Emila Tencera, v ktorom predstavuje nášho nového člena klubu kolegu Jozefa Petráša. Kolega z KVVV Praha Vlado Gajdoš impozantne píše o našom slovenskom padákovom strelcovi – najstaršej žijúcej legende – Leovi Kolníkovi, ktorý svojou účasťou poctil našu výročnú členskú schôdzu vo Zvolene. Pokračujeme krátkymi spomienkami na vojenské výsadkové sústredenia v rokoch 1981 a 1982 v Chrudimi z pohľadu vojaka základnej vojenskej služby, príspevkom opäť od kolegu Vlada Gajdoša z KVVV Praha o nemeckom výsadkovom noži. Nasledujú krátke informácie zo zasadnutí Predsedníctva KVV SR, dve poznámky, jubilanti a záverečné slovo s informáciami k budúcemu číslu nášho klubového Spravodajcu. Priestor medzi jednotlivými príspevkami (výborný nápad a prvé príspevky od kolegu Vlada Gajdoša) je vyplnený krátkymi historickými a novodobými informáciami.

Ivan Bartoš

Kto je náš nový kolega Jozef Petráš

Pochádza z Pobeďima v okrese Piešťany, kde sa narodil 10.3.1933. K parašutizmu sa dostal počas štúdia na Strednej priemyselnej škole v Partizánskom v roku 1951. Základný výcvik v Partizánskom v tej dobe viedol krajský inštruktor Emil Tencer. Po úspešných záverečných skúškach išiel v septembri 1952 na prvý zoskok padákom. Skákal z výšky 600 m na padáku typu PZS-1 z lietadla DC-3 Dakota. Ďalšie zoskoky uskutočnil už z lietadla Fairchild a ďalších. V roku 1953 narukoval k výsadkovému vojsku do Košíc. Vojenské zoskoky skákal na padáku PD-47 a to ako z lietadiel, tak aj z balóna.

V Košiciach bol zaradený do poddôstojníckej školy a cvičený na funkciu veliteľa družstva, ktorú ukončil v hodnosti desiatnika. U domovského útvaru v guľometnejrote túto funkciu aj vykonával.

V roku 1955 odišiel do zálohy a v Partizánskom sa začal venovať športovému výcviku. Ako záložník výsadkového vojska sa venoval aj výcviku brancov. V športovom výcviku pomerne úspešne napredoval pod vedením Jána Valachoviča až po nácvik komplexov. Tu sa trénovali otáčky doprava, doľava a saltá počas voľného pádu. Ich úspešnosť závisela na správnom predvedení a to ešte aj za čo najkratší čas, ktorý bol sledovaný a hodnotený cez ďalekohľad aj stopkami. Rok 1958 bol pre neho pomerne úspešný, keď splnil podmienky III. výkonnostnej triedy a zároveň získal aj oprávnenie inštruktora I. triedy v parašutizme. Okrem toho dovedy absolvoval rôzne kurzy pre časomeračov a rozhodcov para.

Jozef Petráš

Jeho úspešné napredovanie bolo v roku 1959 aj ocenené, keď bol zaradený do reprezentačného družstva Nitrianskeho kraja a zúčastnil sa II. Majstrovstiev Slovenska v Poprade. V tom období sa pravidelne organizovali letecké dni pod vedením náčelníka krajského aeroklubu mjr. Vesperína na všetkých letiskách kraja. Do programov leteckých dní boli zaradované mnohokrát aj ukážky letecké, alebo parašutistické, ktoré bežní diváci nemohli inokedy vidieť. Bolo to tak aj na leteckom dni v Nových Zámkoch, kde Petráš

skákal spolu s Jánom Bartolenom spojený voľný pád. Z lietadla vyskakovali tak, že sa držali spolu. Tak divák nevidel, že vyskočili dvaja parašutisti. Po pár sekundách sa rozišli a znovu

Ján Bartolen

vrátili k sebe. Po spoločnom voľnom páde sa znovu rozišli a otvárali padáky. Na leteckom dni v Partizánskom mal Petráš na sebe štyri padáky. Hlavný na chrbte, pilotný sedací – bol ako náhrada za záložný padák a vpredu mal dva záložné padáky pripravené na ich odpútania počas voľného pádu. Po výskoku z lietadla šiel voľným pádom. Potom otvoril padák, ale ten odpútal a znovu letel voľným pádom. Otvoril ďalší padák, ktorý po otvorení od neho odletel a tak letel ďalej voľným pádom. Nakoniec otvoril hlavný padák. Takéto zoskoky boli určitou atrakciou pre divákov leteckých dní, s ktorou sa pri bežných zoskokoch nestretávali.

**Reprezentačné družstvo
Nitrianskeho kraja v Poprade
v roku 1959 na II.**

**Majstrovstvách Slovenska
zľava:**

Ján Valachovič – Partizánske

Ján Marko – Handlová

**Vladimír Zámečník –
Prievidza**

Jozef Petráš – Partizánske

Lietadlo: AN – 2

Padáky: PD-47 a PZ - 47

Za svojej parašutistickej činnosti prevádzal zoskoky z lietadiel Dakota, Fairchild, Iljušin, Siebel, Meta Sokol, Brigadýr a z balónu. Naskákal 150 zoskokov. Aj podľa počtu zoskokov je vidieť, že mnoho toho nenaskákal, čo bolo na škodu jeho parašutistickému nadaniu. Svoje schopnosti, ktoré postupne získaval sa mu nepodarilo dostatočne využiť. Prerušil túto sľubnú športovú kariéru, keď sa musel oženiť a na škodu veci v parašutizme nepokračoval.

*Zo spomienok Jozefa Petráša voľne napísal Emil Tencer
marec 2012*

Viete, že:

- 8.4.2012 by sa dožil Jozef Gabčík 100 rokov, (Leo Kolník sa dožil 88 rokov).
- sklad z ktorého v júni 1939 ušiel do Poľska bol sklad č. 3 Skala, dnes súčasť obce Skalka nad Váhom (PSČ 913 31). Pre vážnych záujemcov o históriu, je to na diaľnici D1 za Trenčinom, za Pavou benzínkou nad Zamarovcami (pozri mapu). Na druhej strane diaľnice, za lesom, na kopci nad Váhom sa nachádza kláštor a kostol Skalka – najstaršie slovenské pútnické miesto s každoročnou púťou 17. júla.
- i keď za oficiálny dátum prvého hromadného zoskoku slov. padákových strelcov je udávaný dátum 30.10.1943 v Žiline – na Hájiku, prvý zoskok sa uskutočnil už 15.10.1943 na Troch Duboch a nasledoval i nácvik hromadného zoskoku

Leo Kolník – slovenský padákový strelec

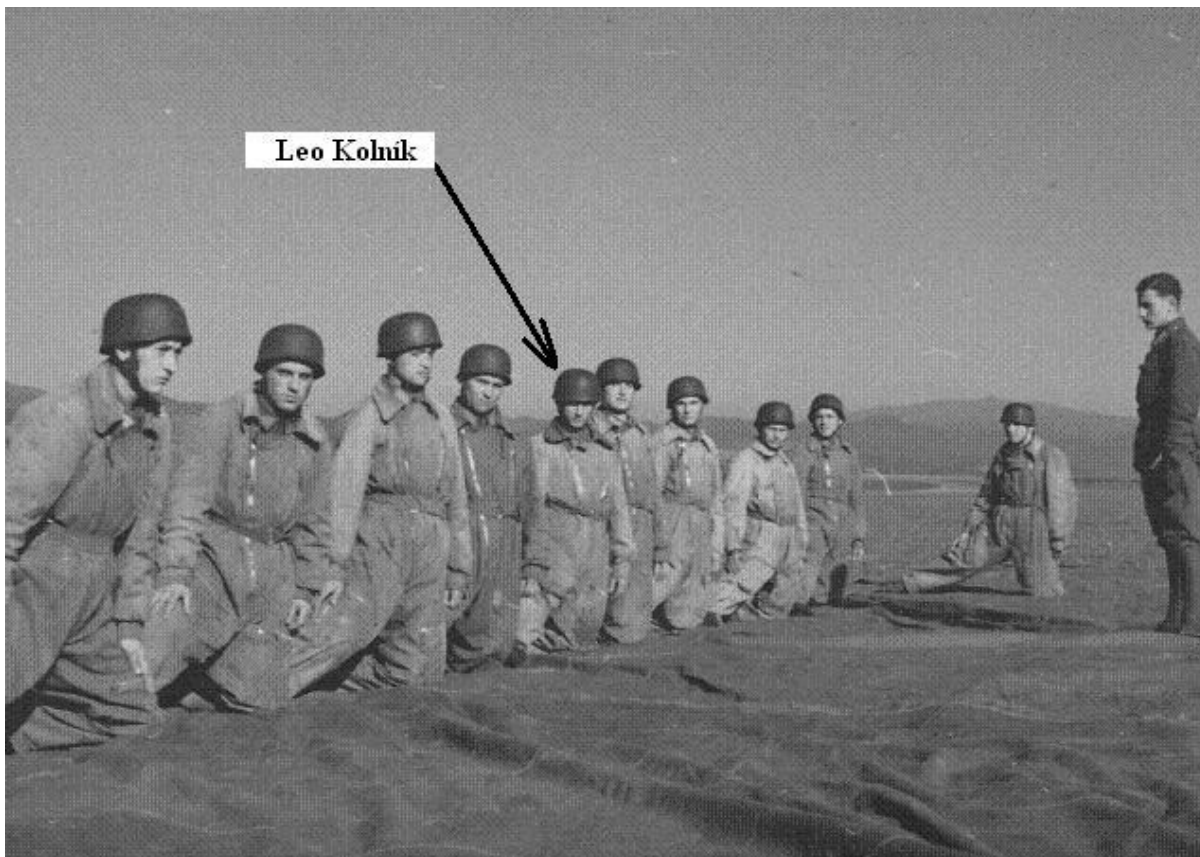
Narodil sa 8.4.1924 v Hrachovišti okr. Nové Mesto nad Váhom ako starší z 2 detí. Po povinnej školskej dochádzke absolvoval 2 ročnú odbornú hospodársku školu. Už v mladosti prejavoval túžbu k letectvu, v 18 rokoch si podal žiadosť na Leteckú školu – Školu leteckého dorastu (ŠLD) v Trenčianskych Biskupiciach.

Leo Kolník – príslušník Padákovej školy

Po náročnej zdravotnej prehliadke a psychotechnických testoch (v Prešove) dostáva i povolávací rozkaz. („**keď už mu riadením osudu nebolo umožnené lietať ako pilotovi, tak sa mu aspoň čiastočne naplnil sen o lietaní**“) K 1.11.42 a stáva sa žiakom padákového oddelenia ŠLD, jedným z **prvej desiatky slovenských vojenských parašutistov**. Zároveň nastupuje do poddôstojníckej školy, absolvuje I. kurz PS. Má celkovo **13 zoskokov** z He-111 a Ju-52 (po vojne i z DC-3), vrátane nočných, padákom **RZ-20 bez záložného padáku**. Už ako príslušník padákovej roty sa zúčastňuje SNP. Po potlačení povstania vstupuje (spolu s Lenártom, Kostolanským, Mizerom) do Haššíkovej Domobrany a v stavebnej pionierskejrote 17 kopú zákopy do príchodu frontu. Stav v slovenských ozbrojených silách po povstaní by vydal na samostatný článok,* podobne ako osudy jednotlivých PS. Haššíkova armáda skončila svoju činnosť na jar 1945. Po

skončení vojny nastupuje ako čatár v 7/1945 v Spišskej Novej Vsi. Tu ho zastihne i povýšenie na rotného za účasť v SNP. V roku 1946 pôsobil v Poprade, od roku 1947 v Košiciach. Epizódou v jeho živote bolo i krátke stretnutie s pplk. K. Palečkom v Mimoni v roku 1947, kde

sa vytvárali základy vojenského povojnového parašutizmu. Uvažuje o kurze palubného strelca, ale nakoniec v roku 1947 absolvuje kurz náčelníkov poveternostných staníc v Prahe – Kbeloch. Spoločne s ďalšími bývalými padákovými strelcami sa zapája do práce Slovenského národného aeroklubu. Potenciál sa prejavuje hlavne v športovom parašutizme, kde Slovensko výrazne v danej dobe predbehlo Česko. V lete 1948 vedie v Košiciach ako inštruktor parašutistický výcvik a zoskoky (Dakota DC-3, OK –VZD) pre študentov vyššej priemyselnej školy (o. i. E. Varga) a nebyť jeho balenia padákov RZ-20, tak by si boli študenti skočili len po jednom zoskoku (v roku 1948 „dosluhujú“ RZ-20 a sú nahradené padákmi VJ-1 resp. VJ-2). Slúži v Košiciach, v roku 1950 mu je pozastavené povýšenie na poručíka, nasleduje odvelenie k výcvikovému práporu do Levoče. V roku 1951 je už u let. práporu v Brne, na základe vlastnej žiadosti odchádza ako ppor. do civilu. V roku 1958 začína pracovať vo VSS Košice, absolvuje popri zamestnaní vyššiu priemyselnú školu, v roku 1959 sa sťahuje do Detvy, kde žije dodnes. Má syna Petra, vnučku Alexandru a vnuka Richarda. Vo voľnom čase rád včelári. Jeho skromnosť sa prejavuje v počte udelených medailí a vyznamenaní. Je nositeľom Medaile SNP, Pamätnej medaily k 20. výr. SNP, Čestnej leteckej medaily, a v roku 2004 pri odhalení stavby pamätníku na žilinskom Hájiku dostal od KVV SR kapitán v zálohe Leo Kolník Čestnú medailu Jozefa Gabčíka.

Čo na záver? Len splatenie dlhu jednému z posledných, ešte žijúcich príslušníkov slovenských padákových strelcov, pre ktorého sa zatiaľ nenašlo dôstojné miesto v histórii slovenského vojenského (ale i športového) parašutizmu. Životopisy väčšiny padákových strelcov by vydali na rozsiahle články. A to nepíšem o mieste na tribúnach, príp. ďalšej forme ocenenia ešte žijúcich posledných padákových strelcov. Leo Kolník - žijúca legenda, vcelku v dobrom zdravotnom stave (pozn. i keď neslúžil u delostrelcov je na neho treba z jednej strany zvýšiť hlas). Rôzni historici, ktorí s ním v minulosti hovorili (dodnes u nich ležia Leove fotografie i s „pasom do neba“), by chceli stále nové príbehy, spomienky, poznatky z výcviku, ale ako sám hovorí, iné spomienky nemá. V kútiku duše závidí dnešným výsadbárom, majúcim na svojich kontách stovky, tisícky zoskokov. Leo, niet čo závidieť, na Slovensku si zaručene žijúcim rekordérom v počte zoskokov s jediným padákom RZ-20, bez záložného padáku. (Neviem, ako je na tom člen KVV BA - Z. Sigmund). Mnoho zdravia do ďalších rokov a dodatočne všetko najlepšie k 88. narodeninám.

Autor spoločne s Leom Kolníkom na VČS O KVV B.Bystrica 3.2.2012

Vladimír Gajdoš, KVVV Praha
Fotografie z archívu Lea Kolníka

* Vojenské dejiny Slovenska 1939-1945 V. Magnet Press Slovakia 2008 – str. 208 - 220

Viete, že:

- presné GPS miesta predpokladaného zoskoku skupiny Anthropoid – poľné letisko Borek sú 49°50'4.273''N, 13°47'40.589''E, dnes obec Kařez. Nakoniec boli vysadení pri Nehvizdoch, 50°07.850N, 14°43.741E.

Spomienky na výsadkové sústredenia Chrudim 1981 a 1982

Ako začať písať o výsadkových sústredeniach rôť hĺbkového prieskumu (česká skratka „RHPz“) pohľadom vojaka ZVS v rokoch 1981 - 1982 je dosť problematické, pretože od tej doby už uplynul dlhý čas a spomienky sa stratili niekde v belasej dialke. Tak málo priblížiť vtedajšiu atmosféru niekoľkými písanými slovami za pokus to stojí. Výsadkové sústredenia RHPz sa konali v letných mesiacoch na letisku v Chrudimi. Tu sa zišli na plnenie úloh výsadkového cvičenia výsadkári RHPz z VÚ Tachov, Podbořany, Cheb, Janovice nad Úhlavou... V tých rokoch, keď

som ja slúžil u VÚ 1056, známych to široko-daleko Janovic nad Úhlavou v západočeskom kúte šumavských hôr, sme sa na sústredenie RHPz presúvali do mesta Chrudim. Nepamätám si už presne, či sme cestovali vlakom, alebo nákladnými autami. Bol to skrátka presun do priestorov letiska, kde sme vybudovali stanový tábor. Po týchto nevyhnutných úkonoch sme mohli začať plniť úlohy výsadkového cvičenia. Začínali sme balením padákov OVP-68 a ZVP-65, kontrolou prístrojov KAP – 3P a pozemnou prípravou. Našťastie mám opis „Záznamu presne napísať dni, v ktorých sme uskutočňovali. Dňa 18. 7. 1981 z IL-14, druh zoskoku: LZV sk denný rozkaz č. 4/81. Dňa 22. zoskoky z Mi-8, d. z.: LZV d. r. č. 10/81, dňa 23.7. zoskoky z Il-14, d. z.: sk Z 5“ d. r. č. dňa 29.7.1981 z IL-14, d. z.: d. r. č. 14/81. zoskok bol v noci. To si spomínam na júl 1981. V roku 1982 sa sústredenie RHPZ v mesiaci jún. obdobný ako sme absolvovali

o seskocích s padákom,“ tak môžem bojové zoskoky

zoskoky

Z 10“

7. 1981

sk Z 10“

1981

LZV

11/81 a

zoskoky

LZV N Z 5“

Posledný

uskutočnený

spomínam na

V roku 1982 sa

sústredenie RHPZ

v mesiaci jún.

obdobný ako

sme absolvovali

môj druh zoskoku: LZV Gk Z 5“ d. r. č. 2/82. V ten istý deň zoskoky z IL-14, d. z.: LZV Z 10“ d. r. č. 3/82. Druhý deň 11. 6. 1982 zoskoky z IL-14, d. z.: LZV sk Z 5“ d. r. č. 4/82. Tu sa trochu zastavím a vyberiem niečo z môjho listu, ktorý som si uschoval. Písal som ho domov 13. 6. 1982. „V pondelok a utorok sme stavali stany, v stredu som bol v CS a štvrtok a piatok sme skákali z IL-14. Po každom zoskoku sme balili padáky. Bolo pekné, slnečné počasie.... Ale v sobotu bola veľká oblačnosť, hoci sme vzlietli a už stáli pripravení vo dverách na zoskok, museli sme si sadnúť a lietadlo s nami pristálo. Ozaj, boli tu filmári a natáčali nás do Azimutu. Má to byť vysielané 6.9.1982.“ Spomínam si, že vtedy sme boli niektorí z našej RHPz vybráni našim náčelníkom výsadkovej prípravy npor. Petrom Vítom k natáčaniu hudobného klipu do známej televíznej armádnej relácie. Stanislav Prochádzka ml. chodil s gitarou pomedzi nás, ako sme balili padáky a spieval pieseň „Nestýj lásko lásce zády.“ Aj to bolo odvysielané v tom termíne na začiatku septembra 1982. Ďalšie bojové zoskoky sa uskutočnili o štyri dni. Dňa 16.6.1982 zoskoky z IL-14, d. z.: LZV sk 10“ d. r. č. 7/82, dňa 17.6.1982 zoskoky z IL-14, d. z.:

Prichod na sústredenie bol v roku 1981. Prvé zoskoky dňa 10.6.1982 z IL-14,

LZV N Z 5“ d. r. č. 8/82. Dňa 18. 6. 1982 zoskoky z Mi-4, d. z.: LZV Z 15“ d. r. č. 9/82 a nočný zoskok z IL-14, d. z. LZV N Z 10“ d. r. č. 10/82. Ďalšie zoskoky boli dňa 22.6.1982 z Mi-4, d. z.: LZV sk Z 5“ d. r. č. 12/82. Posledné bojové zoskoky boli uskutočnené z IL-14 dňa 23.6.1982, d. z. LZV sk Z 5“ d. r. č. 13/82. To bol zároveň aj môj posledný bojový zoskok. Obhájili sme II. triedu výsadkára. Môj dobrý kamarát Tony David, s ktorým si dodnes píšeme pozdravy, na tomto výsadkovom sústredení urobil ako „padáčkar“ I. triedu výsadkára. Z obidvoch sústredení mám peknú pamiatku – diplom z roku 1981 a čestné uznanie z roku 1982, obidva ocenenia podpísané vtedajším veliteľom výsadkového sústredenia pplk. Miroslavom Prchlikom. Škoda, že z týchto sústredení nemám žiadnu dobovú fotografiu.

Ivan Bartoš

Nemecký výsadkový nôž

Pozorným čitateľom Červených baretov č. 1/2012 v článku „Operácia MERKUR“ neušlo, že väčšina nemeckých parašutistov skákala z lietadiel ozbrojená len pištoľou, ručnými granátmi a výsadkovým nožom. Čo bol nemecký výsadkový gravitačný nôž, tiež Fallmesser? Gravitačný znamenalo, že sa dal otvoriť jednou rukou, obvykle palcom po zatlačení na poistku a z rukoväti za pomoci vnútornej pružiny vyskočila 10,5cm dlhá čepeľ z nehrdzavejúcej oceli (Martenzitická oceľ = chrómová alebo molybdénovo-chrómová oceľ, tvrdená, morená, brúsená a leštená). Nôž obsahoval ešte výklopnú oceľovú špicu (bodlo/šidlo/bodec) umiestnenú vonku na boku rukoväti ktorá bola väčšinou z orechového dreva. Nože slúžili predovšetkým k rezaniu padákových šnúr, špica zase k rozpíchaniu utiahnutých uzlov na padákových šnúrach. (Parašutisti mali len jeden a to hlavný padák RZ-20). Takže v žiadnom prípade **nešlo o útočný nôž!** Prvé nože boli vyrobené v rokoch 1937-1941, posledné, ktoré používajú dnes vojenský výsadkári v BW, asi v roku 1979. Mechanizmus zostal až na pár drobností ten istý, zmenila sa rukoväť, ktorá je dnes z plastu. Anglická SOE išla pri „gravitačných“ nožoch ďalej, povýšila ich do kategórie chladných zbraní. Agenti SOE boli cvičení k využitiu bodla ako k nehluknému spôsobu zabíjania pichnutím do krčnej tepny. Dnes je v niektorých krajinách (Kanada, USA) používanie gravitačných nožov a pružinových bodcov zakázané.

Vladimír GAJDOŠ
KVVV Praha

Ilustračné foto: zdroj: www.forum.valka.cz

Krátke informácie zo zasadnutia Predsedníctva KVV SR dňa 5.3.2012

- ☞ predsedníctvo navrhuje, aby na Stretnutí 2012 boli ministrom obrany SR ocenení hlavní aktéri atentátu na ríšskeho protektora pre Čechy a Moravu Heydricha Gabčík a Kubiš in memoriam medailou Za statočnosť.

- ☞ *Kvóty pre udeľovanie ocenení pri Stretnutí 2012 :*
 - *Medaila Štefana Baniča: SR: 5 ČR: 3*
 - *Medaila ministra obrany SR : SR: 6 ČR: 3*
 - *predsedníctvo KVV SR: 1*
 - *Medaila Jozefa Gabčíka : oblasť BA a ZA : 2*
 - Predsedníctvo KVV SR udelí : 2*
- ☞ *predseda organizačného výboru Stretnutia 2012 kol. Glatter podal správu o stave príprav na uvedenie akciu a požiada spravodajskú TV TA3 o reportáž z akcie. Rokuje sa s prípadnými sponzormi.*
- ☞ *zo Žiliny bude vypravený autobus na pietnu spomienku na akciu Anthropoid , ktorá sa koná v Prahe dňa 18.6.2012.Odchod bude dňa 16. 6. a KVV bude mať k dispozícii 15 miest –v programe je aj návšteva Ležákov, Lidíc a Vítkova. Účastnícky poplatok je 25 €, (cestovné+nocľah)*
- ☞ *kol. Chromek informoval o plánovanom stretnutí v Liberci v septembri t. r. s účasťou na oslavách založenia výsadkového vojska v Zákupoch.*
- ☞ *- Bola prednesená informácia o pripravovanom Leteckom dni v Slávnici, o pripravovanej zmluve o spolupráci so Zväzom letectva SR a Zväzom vojakov SR.*

Krátke informácie zo zasadnutia Predsedníctva KVV SR dňa 2.4.2012

- ☞ *V úvodnom prejave predseda KVV SR zhodnotil VČS vo všetkých oblastiach. Možno s uspokojením konštatovať zvyšovanie úrovne VČS. Sú vecné, konkrétne, veľmi starostlivo vecne aj spoločensky pripravené s hojnou účasťou členstva, hostí a kolegov z Českej republiky. Predsedníctvo ďakuje výborom oblastí za doterajšiu náročnú prácu.*
- ☞ *Predseda pripomenul dve nastávajúce dôležité akcie, ktoré sa v roku 2012 uskutočnia:*
 - 1. 70-te výročie uskutočnenia atentátu na ríšskeho protektora pre Čechy a Moravu generála SS Reinharda Heydrich (akcia Anthropoid)*
 - 2. 65-te výročie založenia výsadkového vojska.*
- ☞ *Predseda KVV SR pozýva všetkých prítomných, členov, ako aj rodinných príslušníkov na XVIII. ročník krosového behu Memoriál Jozefa Gabčíka.*
- ☞ *Stretnutie 2012 – podrobná informácia o stave príprav na akciu; kol. Múdry žiada o účasť jednotlivé oblasti SR aj ČR s ich klubovými zástavami. Predpokladá sa, že slávnostného pochodu sa zúčastní cca 60 účastníkov zo SR a 60 účastníkov z ČR. Predseda upozorňuje, že minister obrany útvár pozdraví slovami: “Sláva vlasti vojaci!“ Odpoveď má znieť :“ SLÁVA“...!!!*
- ☞ *V dňoch 7. až 9 .9. sa uskutoční v českom mestečku Zákupy oslava 65-ho výročia vzniku výsadkového vojska.*
- ☞ *Kol. Glatter (ZA) vyzýva k zaslaníu záväznej prihlášky vrátane č. obč. preukazu na jeho adresu: Chata č. 94,013 31 Divina a zaplataenia poplatku do 30.5. 2012 tak, ako je uvedené v dolnej časti prihlášky. Zdôraznil, že aktívni účastníci slávnostného pochodu musia mať modré sako a červený baret.*
- ☞ *Výzva k doručeniu propagačných materiálov z jednotlivých oblastí, ktoré potom budú inštalované na paneloch. Oblasť Banská Bystrica predložila prekrásny vzor.*
- ☞ *Kol. Janáček (M-KVV J. Kriváňa Šumiac) referoval o úmrtí kol. pplk. v. v. Jirouška, ktorý by sa v marci t. r. bol dožil 84 rokov. Upozornil na nutnosť uvádzať Šumiac, Martin a Trnavu v súlade so Stanovami KVV ako „miestny klub.“ Po jeho otázke, v akej reči sa bude spievať Hymna výsadkárov na Stretnutí 2012, bolo dohodnuté, že v materinskej reči zúčastnených.*

- ☞ *Po dohode s kol. Kopeckým (podpredseda pre ekonomiku KVV SR) oblasti a miestne kluby nahlásia záujem o celkový počet Medailí Jozefa Gabčíka a počet tých, ktorým táto má byť slávnostne udelená predsedom KVV SR. Tieto údaje je potrebné nahlásiť kol. Kopeckému do konca apríla 2012. Za každú medailu je potrebné zaplatiť 13 € kol. Kopeckému do konca mája 2012 (najlepšie pri účasti na Memoriáli Jozefa Gabčíka dňa 26.5.2012).*
- ☞ *Na záver predseda KVV SR kol. Múdry vyzval všetky oblasti a miestne kluby o účasť na lokálnych oslavách oslobodenia - je to nutné aj z hľadiska nášho zviditeľňovania sa a tým nadobúdania na vážnosti, čo má veľký praktický význam.*

Viete, že:

- **17.3.2012 sa vo vysielaní „Pošta pre teba“ na STV 1 objavil bývalý krajský inšpektor para Ivan Nemček s manželkou, ktorého si pozval člen M KVV J. Kriváňa Šumiac – Štefan Janáček a ďalší starší členovia KVV BA?**

Zdroj: STV 1

Dve poznámky :

- 1) *Jednou z úloh, ktoré sme prijali na výročnej členskej schôdzi je vyhotovenie a odhalenie pamätnej tabule organizátorovi parašutistického športu na Slovensku prof. Vladimírovi Hlôškovi, CSc. (nar. 17. 2. 1924 v Radvani nad Hronom, zomrel 6. 2. 1996 v Banskej Bystrici). Hovoril som s jeho staršou dcérou Petrou Šteskovou o tomto našom zámere dňa 22.3.2012. Podľa jej vyjadrenia jeho rodný dom už dávno neexistuje, ako celá obec, ktorá*

musela ustúpiť výstavbe sídliskovému panelákovému komplexu. Za vhodné miesto umiestnenia pamätnej tabule považuje Letisko Očová alebo horský masív Ďumbier, kde bol jej otec chatárom. O jeho osude písali kolegovia Emil Tencer a Vladimír Zámečník v predchádzajúcom čísle. Po rozhovore sme sa dohodli s Petrou, že osloví otcovho dlhoročného priateľa a kolegu prof. Milana Jurča, ktorý by mohol podľa jej názoru poradiť vhodné miesto...

- 2) Členské na rok 2012 uhradil kolega F. Lacko dňa 22.2.2012 - 10,00 Eur,
kolega V. Daniš uhradil poštovou poukážkou dňa 8.3.2012 - 10,00 Eur,
kolega Š. Gabmayer uhradil poštovou poukážkou 8.3.2012 - 20,00 Eur!

V uplynulých dňoch oslávili naši dvaja kolegovia okrúhle jubileum

85 rokov Albert Mikovíny 31. 3.

70 rokov Vojtech Daniš 22.4.

Blahoželáme.

Záverom

V tomto čísle sú uverejnené príspevky, ktoré nám pripomenuli čriepky zo života športových parašutistov a vojenských výsadkárov. V ďalšom letnom čísle budeme pokračovať v nadväznosti na príspevok kolegu Vlada Gajdoša jeho ďalším príspevkom o slovenských padákových strelcoch a na jeho príspevok o nemeckom výsadkovom noži nenútené naviaže príspevok o útočnom noži československých vojenských výsadkárov. Očakávam, že ani náš neúnavný dopisovateľ kolega Emil Tencer nezabudne poslať ďalší zaujímavý príspevok. A úplne nakoniec chcem pripomenúť kolegom nášho klubu, aby nezabudli na členské za rok 2012, ktorí ho nestihli neuhradiť.

Ivan Bartoš

SPRAVODAJKA č. 3/2012. Tlač: HP Photosmart C4180.
Len pre vnútornú potrebu členov KVV SR a KVVV ČR (bez gramatickej úpravy)